

Motion till riksdagen 2005/06:K321

av **Tomas Högström och Göran Lindblad (m)**

Ledamotsstödet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för riksdagsstyrelsen som sin mening vad i motionen anförts om att stödet till ledamöterna skall utformas så att ledamöten, inte partigruppen, disponerar hur stödet utformas och används.

Motivering

Uppdraget som ledamot av riksdagen är personligt. Det är ledamotens uppdrag. Ledamoten kandiderar visserligen för något parti/någon grupp, men det är möjligt för ledamoten att när som helst byta parti eller förklara sig vara oberoende kandidat. Syftet med detta regelverk är att stärka ledamotens ställning i hans eller hennes arbete som riksdagsledamot.

Riksdagen tillhandahåller resurser för att stödja ledamoten i uppdraget. Det är bl.a. fråga om teknisk utrustning, resestöd, kostnadsersättning etc. Därutöver finns särskilda satsningar riktade till ledamöter och partigrupper enligt följande:

Ett stöd lämnas till partigrupperna i riksdagen i syfte att bekosta handläggarghjälp till riksdagens ledamöter enligt lagen (1999:1209) om stöd till riksdagsledamöternas och partigruppernas arbete i riksdagen. Lagen reglerar basstödet till partigrupperna i riksdagen, stödet till kostnader för politiska sekreterare åt riksdagens ledamöter samt stöd till kostnader för riksdagsledamöternas utrikes resor.

Enligt förarbetena till reformen av ledamotsstödet bör ledamöterna ges stort inflytande i personfrågor och i frågor om stödets organisation.

Nuvarande system leder till att centrala kanslier byggs upp med uppgift att serva i första hand respektive riksdagsgrupp och partiledning, och först därefter avsätts resurser för den enskilde ledamoten.

Det finns 349 riksdagsledamöter, var och en med sina prioriteringar, arbetssätt, frågeområden och behov. Riksdagen avsätter i dag eller är på god väg att avsätta lönedel motsvarande en politisk sekreterare per ledamot. Det är ett bra beslut, eftersom ledamöterna får större möjligheter att täcka fler

Fel! Okänt namn på

frågor och ägna sig mer åt utåtriktat arbete. Tyvärr finns ett stort problem. Resurserna ställs till partiernas (läs: respektive riksdagsgrupps) förfogande. Ledamoten själv har små möjligheter att påverka utformningen av stödet, eller för den delen omfattningen. Det är ledamoten som är vald. Det är hans eller hennes uppdrag, ett faktum som verkar vara helt bortglömt när det gäller hur riksdagens resurser fördelas.

Dessutom uppstår den bisarra situationen att när en ledamot byter parti eller förklarar sig som oberoende följer stödet inte med utan resursen stannar kvar hos det parti som ledamoten valdes in för.

Enligt vår mening skall stödet reserveras för och disponeras av ledamoten. En möjlig utformning är att ledamoten hos riksdagen ”ropar av” resurser motsvarande en politisk sekreterare eller andra stödformer som ledamoten finner lämpliga. Det kan vara fråga om t.ex. utrednings- och kampanjstöd. Det viktiga är att ledamoten skall styra det stöd som han eller hon ges, inte partigrupp och partipresidier eller deras tjänstemän.

Stockholm den 29 september 2005

Tomas Högström (m)

Göran Lindblad (m)